

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਸ੍ਰੀ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਾਹ- ਉੱਤਰਵਾਦੀ।

ਐਗਜ਼ਿਕੂਸ਼ਨ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 15-ਡੀ ਆਫ 1954

1955

15 ਫਰਵਰੀ

ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX) ਅਨੁਛੇਦ 182(2) - ਅਪੀਲ- ਅਰਥ - ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10 ਅਕਤੂਬਰ 1945 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋ ਕਰਾਸ ਸੂਟ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ। 19 ਨਵੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 30 ਨਵੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 7,000 ਰੁਪਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਚ.ਡੀ. 14 ਅਗਸਤ 1950 ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜੱਜਮੈਂਟ- ਡੈਬਟਰ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।

(1) ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ 6 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਜਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕੂਸ਼ਨ) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

(2) ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 182(2) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਨਾਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਦੇਵ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਦੇਵ (1), ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ; ਨੰਦੂਰੀ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾਮਣੀਭਟਲਾ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ (2), ਫਰਮ ਦੇਧਰਾਜ ਲਛਮੀਨਾਰਾਇਣ ਵੀ. ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ (3), ਨਾਗੱਪਾ ਬੰਦੱਪਾ ਵੀ. ਗੁਰੂਸ਼ਾਂਤੱਪਾ ਸੰਕਰੱਪਾ (4), ਕਾਯਾਕੁਟੀ ਬਨਾਮ ਵੀਰਾਨ- ਕੁੱਟੀ (5), ਨਰਮਦਾਬਾਈ ਨਾਰਾਇਣਸ਼ੈਤਲੀ (5), ਨਰਮਦਾਬਾਈ ਨਾਰਾਇਣਸ਼ੈਤਲੀ ਸੈਰੇ. 6). ਭਵਾਨੀਪੇਰ ਬੈਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀ ਸੰਕਰ ਸ਼ਰਮਾ (7), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ; ਹੁਸੈਨ ਅਸਗਰ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (8)। ਠੰਡਾਵਰੇਆ ਗ੍ਰਾਮਾਨੀ ਬਨਾਮ ਅਰੁਮੁਘਾ ਮੁਦਾਲੀ (9), ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਚੰਬੇ ਰੁਦਰ ਦੱਤ (10), ਬੈਂਕ ਆਫ ਅੱਪਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (11), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਹਰੀਸ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਦਿਨੇਸ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ (12), ਕੰਵਰ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਓ ਸੰਕਰ (13), ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹੂ

ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹੂ (14), ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਸ਼ਾਹ ਹਰੀ ਚੰਦ (15), ਸੂਬਾ ਸਕੱਤਰ
ਡਾ. ਬਨਾਮ

1074

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[ਵੋਲ. VIII

ਮੈਟ. ਰੇਸ਼ਮੇ 11), ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਬਟੁਕ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਮੁੰਨੀ ਦੇਈ (2), ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ ਬਨਾਮ
ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ (3)।

1908 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਕੱਲ੍ਹਾ, ਸਬ- ਜੱਜ,
ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 2 ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਜਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕਿਊਸ਼ਨ) ਦੀ ਫਸਟ ਅਪੀਲ।
1954, ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਜਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕਿਊਸ਼ਨ) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਏ.ਆਰ. ਵਿਗ੍ਰ, ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ 2 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ਿਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ
ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ- ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ- ਧਾਰਕ
ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ (ਟਾਈਮ ਬਾਰਡ) ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ। 10
ਅਕਤੂਬਰ, 1945 ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਤਾਰੀਖ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। 19 ਨਵੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਵਿਰੁੱਧ
ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 30 ਨਵੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ
ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਰਕਮ 7000 ਰੁਪਏ ਸੀ। 14 ਜਨਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ
ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ
ਇਹ ਅਪੀਲ 6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ
ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਡਿਕਰੀ ਹੋਲਡਰ ਨੇ 14 ਅਗਸਤ 1950 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਜਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕਿਊਸ਼ਨ) ਲਈ
ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਜੱਜਮੈਂਟ- ਡੈਬਟਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ
ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ
ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 182 (2) 'ਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ

ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਜਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕੂਸ਼ਨ) ਦਾ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ-

182. ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਲਈ।

1. ਡੀਕ੍ਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜਾਂ

2. (ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਅੰਤਿਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਅਪੀਲ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਅੰਤਿਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? . ਕੀ ਅਪੀਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ 'ਅਪੀਲ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਦੇਵ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਦੇਵ (1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ

ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਮੀਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 182 (2) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਭਾਵੇਂ (ਏ) ਇਹ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ, (ਬੀ) ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਾਂ (ਸੀ) ਇਸ ਨੇ ਪੂਰੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ। 10 ਜੁਲਾਈ, 1895 ਨੂੰ ਸਹਿ- ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਤੋਂ 18,000। ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਸਹਿ- ਸ਼ੇਅਰ ਗਿਰਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿ- ਸ਼ੇਅਰ ਗਿਰਵੀ ਸਨ। 1907 ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਹਿ- ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਲੇਖਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਢਲੀ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ 10 ਜੂਨ 1913 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹਾਈਕੋਰਟ. ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਨੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਡਿਕਰੀ- ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ

ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 24 ਅਗਸਤ, 1922 ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 182 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਜਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕੂਸ਼ਨ) ਦੀ ਬਿਨੈ- ਪੱਤਰ 3 ਅਕਤੂਬਰ 1923 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸੀ, ਭਾਵ, 24 ਜੂਨ 1920, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਸਮਾਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 24 ਅਗਸਤ 1922 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਜੋ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 182 ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਇੱਕ ਅਪੀਲ" ਸੀ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ।

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- (1) ਕਿ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਧੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, (2) ਕਿ ਅਪੀਲ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਵ, ਨਿਰਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਧਿਰ ਸਨ ਅਤੇ (3) ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਧਾਰਣ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਦੋ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ "ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਰ ਦਿਨਸ਼ਾਵ ਮੁੱਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪੰਨਾ 288 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਹੁਦਰੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਖਤ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਸੋਚਦੀ ਹੈ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ। ਇਹ ਘੱਟੋ- ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਜਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕੂਸ਼ਨ) ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਡੇਦਾਰ ਰਾਹ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਕੀ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸਾਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ 24 ਅਗਸਤ 1922 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਨੰਦੂਰੀ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ- ਚੰਦਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾਮਣੀਭਟਲਾ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ 1932 ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ- ਅਤੇ ਇਜ਼ਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕੂਸ਼ਨ) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 15 ਅਗਸਤ 1935 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 182 ਦੇ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜੋ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਡੇ ਦੇ ਕੇਸ, (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਕਿੰਗ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਹੁਣ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇੱਕ ਆਰਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਫੇਰੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਅਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਧਿਰਾਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਇਹ ਧਾਰਾ 182 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਧਾਂਤ। ਸਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ।"

ਅਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਧਰਾਜ ਦੇਧਰਾਜਲਛਮੀਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ (2) ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਐਕਸ- ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਾਗੱਪਾ ਭੰਡੱਪਾ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂਸ਼ਾਂਤੱਪਾ ਸੰਕਰੱਪਾ (1), ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਯਾਕੁਟੀ ਬਨਾਮ ਵੀਰਨ- ਕੁੱਟੀ (2), ਦੀਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੋਰਟਗੇਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਰਮਦਾਬਾਈ ਨਾਰਾਇਣਸ਼ੇਤ ਬਨਾਮ ਹਿਦਯਾਤੱਲੀ ਸਾਹਬੱਲੀ (3) ਵਿੱਚ, "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ।

ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਵਾਨੀਪੇਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀ ਸੰਕਰ ਸ਼ਰਮਾ (4) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਮਨੀ ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਢਲੀ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਮਨੀ ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੀ. ਬੰਗਾਲ ਮਨੀ ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ 182 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਇਜਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕੂਸ਼ਨ) ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 182, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ "ਅਪੀਲ" ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸਦਾ ਅਮਲ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਜਿਥੋਂ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਵਿਗ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ "ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ," ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹਰੀਸ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਦਿਨੇਸ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ- ਅਨੁਛੇਦ 182 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਕਸ- ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਕੇਸ, ਨਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਡੇ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਡੇ, (2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕੰਵਰ ਬਹਾਦੁਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਓ ਸੰਕਰ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹੂ (4) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਸ- ਪਾਰਟ ਮੁਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਕਲਕੱਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਸ਼ਾਹ ਹਰੀ ਚੰਦ (1) 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਭਿੜੇ, ਜੇ. ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰ ਦਿਨਸ਼ਾਵ ਮੁੱਲਾ ਅਤੇ ਫਜ਼ਲ ਆਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ। ਜੇ., ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ, ਭਵਾਨੀਪੋਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀ ਸੰਕਰ ਸਰਮਾ (2), ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ. ਜੇ., ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਮਲ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਕਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਡੇ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਸਰ ਦਿਨਸ਼ਾਵ ਮੁੱਲਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਜ਼ਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕੂਸ਼ਨ) ਦੇ ਕੰਡੇਦਾਰ ਮਾਰਗ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "ਜੇ, ਜੇਕਰ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਫੈਸਲਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 182 (2) ਦੇ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਪੀਲ" ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਛੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਸੈਨ ਅਸਗਰ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਦਾਲਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 182 (2) ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਨਾ 89 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ-

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਛੇਦ 182 (2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ 1908।"

ਬੰਦਾਵਰੇਆ ਗ੍ਰਾਮਾਨੀ ਬਨਾਮ ਅਰੁਮੁਘਾ ਮੁਦਾਲੀ (2) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਸਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ 182 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸੀਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਚੌਥੇ ਰੁਦਰ ਦੱਤ (1) ਵਿਚ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 182 (2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ।

ਦੋ ਨਿਰਣੇ ਜੋ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਬਟੁਕ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਮੁੰਨੀ ਦੇਈ (2), ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ (3) ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1877 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 179 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਮਹਿਮ-ਇਨ-ਕੋਸਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੋਸਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਮਹਿਮ-ਇਨ-ਕੋਸਲ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤੇ ਸਾਰੇ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੋਸਲ ਦੇ ਅਜੀਬ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਰੇਸ਼ਮੇ (4), ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਿੜੇ, ਜੇ.

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 182 (2) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੈਂਚ ਆਫ਼ ਅੱਪਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 15 ਅਗਸਤ 1947 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ 1949 ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਐਕਟ XXV ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ) ਐਕਟ। ਜਿਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 15 ਅਗਸਤ 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ 30 ਨਵੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ-

(1) ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ

6 ਫਰਵਰੀ 1948 ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(2) ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 182 (2) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਜਰਾਇ (ਐਗਜ਼ਿਕਿਊਸ਼ਨ) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਖੁਦ ਅਦਾ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 28 ਫਰਵਰੀ 1955 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

- Jaspal Singh, Translator.